

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Már nem megy senki sem egyetemi tanárnak*

Forrás: *Az Ujság*

Bp

(Hely)

1923. 2. 17.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy 378.5

Hely

Idő

'1923'

Személy

Helyszám

Közp. nyomt.

„Ma már nem megy senki sem egyetemi tanárnak.”

A klinikai altisztek jövedelme nagyobb mint az egyetemi tanároké. — A tanárok kéri, hogy a tehetős osztályok fizessenek magasabb vizsga- és tandijakat. — A békebeli jövedelem egy negyedét kívánják. — Szombaton értekezletet tartanak.

„A gond s a napi megélhetésért való küzdelem nehézségei a tanári munka csendes műhelyeibe is beköszöntöttek s amint az egész országot megülő gazdasági válság jobban szétterpeszkedett, a kenyérért való tépelődés egyre félelmeőbb versenytársává lett a tudományos elmélyedésnek.»

Igy mondja az a javaslat, amely megvitatásra került az egyetemi tanárok értekezletén. Ezt az értekezletet — mint szerdai számunkban megírtuk — a magyar főiskolák tanárai az egyetemi tanárok anyagi helyzetének javítása céljából tartják szombat délelőtt tíz órakor. Az értekezleten javaslatot tesznek, hogy felterjesztéssel forduljanak a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, felkérve őt az egyetemi tanárok fizetésének sürgős rendezésére.

A felterjesztés tervezete önkéntelenül eszetelve az egyetemi tanítás sorsdöntő fontosságát, rámutat arra, hogy a tanári testületnek csaknem minden tagja ma olyan szomorú körülmények között sinylődik, melyek kerékkötői az ország magasabb érdekét átfogó szellemi munkának s melyek nem méltók a tanári karhoz. Az anyagi helyzet rosszabbodásának oka, hogy az egyetemi tanárok fizetését nem emelték arányosan más fizetési osztályok jövedelmével. Ma sűrűn előfordul például, hogy klinikai altisztek összilletménye meghaladja az egyetemi tanároké. A német tanárok fizetése — átszámítva — havi 70.000 K; az osztrák tanároké havonként 140.000 magyar korona, ezzel szemben a magyar tanároké 28.000 K, illetőleg ha természetbeni ellátást is hozzászámítjuk 40—45.000 K. A vizsgadíjak is rendkívül megcsökkentek, a könyvkiadás pedig oly drága, hogy az egyetemi tanár nemcsak hogy jövedelemre nem számíthat belőle, hanem még le is kell mondania arról, hogy könyvben számolhasson be kutatásai eredményéről.

A tanárok a felterjesztésben kéri tehát, hogy az egyetemi tanárokat helyezzzék külön státusba, addig is, míg ez megtörténhetik a III., illetőleg a IV. fizetési osztályba; adjanak könyvekre, tudományos felszerelésre évi 150.000, később emelkedő működési, valamint 10 százalé-

kos korpótlékot, főként pedig emeljék fel a tandijakat és vizsgadíjakat. De nem mindenkire, hanem csak arra, aki azt valóban meg tudja fizetni. A díjakat helyezzzék stabil alapra, békekoronára vagy buzaavutára. Mindent összevéve a kérvény által előirányzott jövedelem a békebeli jövedelem egy negyedét tenné ki.

Felkerestük Menyhart Gáspár dr. egyetemi tanárt, a szegedi Ferenc József tudományegyetem rektorát, ki a holnapi értekezletről a következő felvilágosítást volt szives adni:

— Az értekezleten megvitattuk azokat a kérdéseket, szempontokat és módokat, melyek az egyetemi tanárok helyzetének javítására szükségesek. Azt hiszem, — ha tán némi módosítással is — el fogjuk fogadni a tervezetet, melyet már kinyomtattunk. Ezt azután felterjesztjük a kormányhoz, esetleg külön bizottság fogja elvinni, hogy nagyobb nyomtatéka legyen. Ez nemcsak a mi ügyünk, ez közérdek. Ma már nem megy senki sem egyetemi tanári pályára. Sokan nyugdíjaztatják magukat és máshol próbálnak elhelyezkedni. Pályázatok maradnak meddőn, mert az alkalmas erők nem kívánkoznak egyetemi tanárnak. A professzor, aki máról-holnapra a megélhetésért küzd, nem fejlesztheti tovább a tudományt.

— Mi tudjuk, hogy az állam maga sem sokat bír el. De az egyetem abban a helyzetben van, hogy meg tudja adóztatni a társadalom ama rétegeit, melyek elbírnák a magasabb vizsgadíjakat. Ilyen elsősorban a gazda- és az iparos osztály. A békebeli tandij 75 korona, a szigorlati díj 100 korona volt. Ehhez képest amaz osztályok fia, amelyeknek mai jövedelme sokkal közelebb jár a békebeli jövedelemhez, mint az átlag, aránytalanul kevesebbet fizetnek. Ha csak ötszázszorosnak számítjuk is az élet drágulását és ha csak a békebeli tandijak és szigorlati díjak ötszázszorosának a negyedrészt fogják megfizetni a tehetős osztályok, e bevételi forrásból az egyetemi tanárok meg fogják kapni azt, amiből igényük megszorítása mellett megélhetnek.

1923